

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr 20 oktober 2011 6. årgang

*Den er fattig
som ikke har noe
stående i den
himmelske banken.*

*Må Himmelen
Gud velsigne
dette bladet slik
at noen ved disse
linjer kom inn på
hjemvegen og fikk
nåde til å vandre
der.*

*Velkommen
som leser!*

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.
Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.
Gaver til bladet sendes kassereren (se nedenfor).
Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kvelde, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47
Nestformann: Olaf André Klavenæs, Raveien 245 C, 3220 Sandefjord, Tlf.: 92 286 453
Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61
Styremedlem: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31
Styremedlem: Karl Løvås, Vragesv. 85, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 47 617 653
1. varamann: Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærbø, Tlf.: 51 43 34 88

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.
Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestet, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kvelde, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Björg Løvås, Vragesv. 85, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100526 / 90973599. bjorglov@gmail.com.
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jonesp@broadpark.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.
Konto for gaver øremerket Barneheimet Celsos minne: 1503.11.21849

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord.
Tlf: 33110831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

Andakt av <i>Per Olav Mangelrød</i>	4
Sang av ukjent forfatter	5
Referat fra årsmøtet i ELM på Bygland vgs. 2011 av <i>Per Olav Mangelrød</i>	6
Toårsberetning for Evangelisk Luthersk Misjonslag for 2009 og 2010 av <i>Håvar Fjære</i>	7
Toårsmelding for Misjonsarbeidet i Peru 2009-2010 av <i>Jon Espeland</i>	9
Bibelhelg på Lunden Leirsted, Sokndal, 14. - 16. oktober	11
Sognepresten og pinsevennen av <i>Magnus Kleven</i>	12
Troens frukter av <i>Petter Skipnes</i>	14
Livets vei av <i>Kristian Løvås</i>	18
Åtti år siden underet med englene på murene av <i>Jan Oskar Butterud</i>	19
Sang gjennom tidene av <i>Inger Lise Mangelrød</i>	20
Salomos Høysang av <i>Olaf Klavenæs</i>	22
Ved korsets fot	24

Møtevirksomhet høsten 2011

Kvelde, Vestfold: 18.–23.okt. Talere: Olaf Klavenæs 18.–19.okt. Arthur Salte 20.–23.okt.

Bygland, Vest-Agder: 26.–30. okt. Taler: Olaf Klavenæs.

Ljørdalen, Hedmark: 28.–30. okt. Talere: Sigmund Fjære og Håvar Fjære.

Flekkerøy, Aust-Agder: 3.–6.nov. Taler: Arthur Salte.

Havlysenteret, Trondheim: 4.–6.nov. Taler: Lars Fredrik Ellingsen.

Askim, Østfold: 6.nov. Taler: Olaf Klavenæs.

Vats, Hallingdal, Buskerud: 11.–13. nov. Talere: Sigmund Fjære og Per Olav Mangelrød.

Ø.Hedrum/ Kodal/ Andebu/ Tønsberg i Vestfold: 15.–20. nov. Talere: Kristian Fjære, Øyvind Klavenæs og Mathias Mangelrød.

Rena, Hedmark: 19.–20.nov. Talere: Sigmund Fjære og Wilber Marca

Kvelde, Vestfold: Kveldsbibelskole: Gj.gåelse av 1.Kor. kap. 3-6: 19.sept., 17.okt., 21.nov. og 19. des. Taler: Lars Fredrik Ellingsen.

Andakt

av Per Olav Mangelrød, Namsvatn

Herren gleder seg i sine gjerninger. Salme 104:31.

Er det ikke med fryd i hjertet du leser dette verset? Herren gleder seg i sine egne gjerninger i deg! Han ser på deg som er frelst med jubel, for han ser deg i Jesus. Da ser han sine egne gjerninger hos deg.

Men så har du kanskje falt i en synd. Eller du er enda verre, for du er så likegyldig. Kristenlivet ditt er bare en skam. Og du synger med Per Nordsletten: *O min frelser så kjær, hvor elendig jeg er.*

Er ikke det at du ser deg sånn nettopp Herrens gjerning? Det er vel det din kjære brudgom ville vise deg, at du er sort, men yndig, som det står i Høysangen 1:5. Mens du ser bare det sorte og stopper der.

Å slå deg til ro med at du er sort må du aldri gjøre! For da blir det ikke lenger Herrens gjerning. Det Herren gleder seg over hos deg er at du allerede er ren. *Dere er alt rene.* Joh. 15:3. Du er ren og det er Herrens gjerning. Nå gleder han seg. Nå vil han ha deg til sin brud, han som er så hellig at selv ikke englene er rene nok for ham. Tenk han finner ikke synd hos deg. Nei, han sier tvert imot at: *Alt er fagert ved deg min kjæreste. Det er ikke noen lyte på deg.* Høysangen 4:7.

Nå er han i himmelen og venter på den dagen han skal fullføre sin gjerning i deg. Det blir den dagen du får gå inn gjennom porten, hjem til han i himmelen og feire et evig bryllup. Og alt fordi han så deg i Jesus.

Nå kan du synge videre med Per Nordsletten:

***O, så er jeg da din og du virkelig min,
jord og himmel er vitner derpå.
Hist på Golgata kors pakten sluttet med
oss, og i evighet skal den bestå.***

Sang

av ukjent forfatter

Har du møtt ensom pilgrim her på ferden,
venneløs, alene, oversett og gjemt.
Kanskje er han blant de minste her i verden,
men til frelse også denne er bestemt.

Har du aldri tenkt hva ensom pilgrim føler,
der han ser de andre glade drar avsted.
Du frimodig er, men ensom pilgrim nøler,
for han føler titt han er ei regnet med.

Har du aldri tenkt at denne ensom pilgrim er din bror,
som er like meget verd for Gud som deg.
Kanskje mest av alle trengte han et ømt og vennlig ord,
som kan lyse opp på ensom pilgrims vei.

Kanskje mangler han den ytre fine drakten,
som vi andre ofte ser så meget i.
Kanskje eier han den indre, rene drakten,
som i Herrens øyne eier størst verdi.

Har du aldri tenkt at denne ensom pilgrim er din bror,
som er like meget verd for Gud som deg.
Kanskje mest av alle trengte han et ømt og vennlig ord,
som kan lyse opp på ensom pilgrims vei.

Vil du tjene Jesus slik som han begjærer,
spre litt solskinn på en ensom pilgrims vei.
Det er nettopp hva vår Frelser selv oss lærer,
"Hva I gjør mot disse har I gjort mot meg."

Når engang vi samlet står for Herrens trone,
ensom pilgrim vil da også møte der.
Også han har vunnet livets skønne krone,
Selv om glemt og ensom han fikk vandre her.

Da vil ensom pilgrim stråle med en himmelsk herlighet,
glad han synger i de frelstes jubelkor.
Glemt er savnet som han følte etter venners kjærlighet,
da han trett og ensom vandret her på jord.

Referat fra årsmøtet i ELM på Bygland vgs. 2011

av Per Olav Mangelrød, Namsvatn

*Kor stort min Gud at eg ditt barn
får vera, og leva i din frie nåde-
pakt. Denne sangen på nr 360 i
Sangboken ble sunget til åpning,
og tonene var med oss under hele
årsmøtet, der Guds underlige nåde
mot oss, og innhøstningsarbeidet for
Ham, var i sentrum.*

I andakten etterpå ble vi minnet på faren med unyttig ordkrig, 2. Tim. 2:14, og velsignelsen med å holde fred med hverandre. Vi fikk høre om det store innhøstningsarbeidet hvor vi alle får være med å spre budskapet om Han som har forlatt all vår synd.

Videre gikk vi gjennom to årsmeldingene for Misjonslaget i Norge og Peru. (Disse årsmeldingene kan du lese på henholdsvis side 7 og 9 i dette nummeret av På Hjemveg). Det ble tydelig uttrykt at Misjonslaget har

ønske og behov om flere lønnede forkynnere, slik at flere får høre det ene nødvendige.

Økonomien er ryddig og stabil. Vi har fått midler etterhvert som vi trenger det. Solveig Ellingsen, Kodal, og Petter Skipnes, Askim, har revidert regnskapet for siste periode.

I landsstyret gikk styreperioden til Svein Mangelrød, Kvelde, og Artur Salte, Bryne, ut. Sistnevnte ønsket ikke gjenvalg. Svein Mangelrød ble sammen Karl Løvås, Flekkerøy, valgt inn som faste medlemmer av landsstyret for neste fire-årsperiode. Henholdsvis 1.- og 2. varamann ble Ragnvald Lende, Nærbø og Olav Malerød, Kvelde.

Etter det konstituerende styremøtet etter årsmøtet, består nå ELM's landsstyre av Svein Mangelrød, Kvelde, formann, Olaf André Klavenæs, Sandefjord, nestformann, Jon Espeland, Flekkerøy, Karl Løvås, Flekkerøy og Håvar Fjære, Hedrum.

NYE ABONNENTER?

Er du fornøyd med bladet du leser? Får du hjelp i ditt gudsliv? Ønsker du at også andre skal få lese; barn, foreldre, slekt, naboer, venner osv?

I så fall, send oss navn og adresse! På Hjemveg blir sendt gratis til alle navn som kommer oss i hende. Du finner navn og adresse til oss på side 2.

Toårsberetning for Evangelisk Luthersk Misjonslag for 2009 og 2010

av landsstyret for ELM ved Håvar Fjære, Hedrum, sekretær

*Å, kor rik eg er, eg har Jesus!
Eg for Gud er kjær gjennom Jesus.
Eg har Gud til far, himmelarv eg
har. Å, kor rik eg er!*

*Å, kor rein eg er, eg har Jesus.
Rettferdskrud eg ber, takk skje Jesus.
Kvar ein syndeflekk blodet vasker
vekk. Å, kor rein eg er!*

I Misjonslaget vil vi glede oss over budskapet i denne sangen, skrevet av Sigvard Engeset. Å se mennesket, i dette lyset, på denne bakgrunn, med denne himmeleien-
dom over sitt evighetsliv, midt i en syndig og forvrengt verden, ja å se mennesket slik, det er nåde. Og å komme i denne posisjon er enda større nåde. Vårt største ønske og vår bønn er at Misjonslaget kunne få være redskap til at dette kunne skje i noens liv.

Misjonslaget eksistens hviler på et inderlig ønske om at budskapet om "frelse i Jesus alene, nå alle syndere får", skal få lyde, tydelig, fulltonende og så klart som mennesketungen ved Guds nåde klarer å

skildre. Skal mennesket nå fram til frelseshavna, så skjer det bare ved Jesus alene. Samtidig ønsker vi at formaningene må få ha den plass og tyngde som de har i Skriften. Både i tale, samtale og veiledning. Og Skriften er full av formaninger som er nødvendige for oss, om verden og verdens ånd ikke skal innta oss. Misjonslaget er ikke dannet for at formaningene skulle bli nedbetont – nei, la oss be om å bli inspirert til et hellig liv, til vilje til å si nei når synden lokker gjennom denne verdens forførende musikk, til styrke til å be Satan vike fra oss når filmerret og skjerm tar tanke og øyne og fantasiliv med inn i fristelsenens evighetstunge atmosfære, og la oss bli vare for syndig tidsforbruk.

På årsmøtet i Bygland august 2009 ble Jon Espeland, Flekkerøy, Håvar Fjære, Hedrum og Olaf André Klavenæs, Sandefjord valgt inn i landsstyret. Ragnvald Lende, Nærbø, ble 1.varamann. Jon Espeland har hatt ansvaret for misjonsarbeidet i Peru (se egen årsmelding), og Håvar Fjære har tatt seg av administrasjonen av arbeidet i Norge.

I valgmennda ble Karl Løvås, Flekkerøy, valgt inn for en 6 årsperiode. Fra før sitter Kristian Fjære, Hedrum, og Birger Mangelrød, Kvelde. Etter turnusordningen som er nedfelt i lovene, ble Mangelrød formann foran dette årsmøtet.

Som ny revisor ble Petter Skipnes, Askim valgt. Han erstatter Aslaug Thorsen, Kodal. Hun hadde yttret ønske om avløsning. Solveig Ellingsen, Kodal, sa seg villig til gjenvalg.

Av arrangement, som landsstyret har hatt ansvaret for, nevnes sommerbibelskolene på IMI-stølen og Bygland. Andre helga i henholdsvis juli og august er disse to sommerstevnene svært viktige begivenheter i organisasjonen sitt virke. Begge er godt besøkt, og mange opplever sommerens høydepunkter disse to langhelgene. Landsstyret vil be og arbeide for at enda flere ser behovet for å sette av disse to tidsrommene i sommerens hektiske program. La ikke nåtidens opplevelsesjag, og egoistisk bruk av ferieukene, ødelegge familiens og den enkeltes behov for dager med den stille, hellige konsentrasjon om Ordets veldige budskap. Barna i blant oss trenger det veldig, og derfor bør mor og far gjøre alt for at barna skal få disse sommerbibelskolene inn med ”morsmelka”.

Det har også både i 2009 og 2010 blitt arrangert bibelhelg i mars på Norsjø i Gvarv i Telemark.

Den lokale møtevirksomheten har dreid seg om noen enkeltmøter eller faste, regelmessige møter gjennom hele året. Det gjelder i fylkene Hedmark, Akershus, Østfold, Oslo, Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder, Rogaland, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag.

Penger til å drive arbeidet er kommet inn etter som vi har trengt dem. Gud velsigne enhver glad giver!

Tore Mangelrød har reist som lønnet for- kynner de to første månedene av året. Han har i tillegg også forkynt noe i helger resten av året. Det har også mange andre gjort! Vi er takknemlige til Gud som gir så mange vitne- og forkynnernådegaver. Disse skulle bare vært mer ute med det himmelske såkorn. Men da må vi ha flere møteplasser. Vil du ha møter på din hjemplass? Alt ligger til rette for det.

Landsstyret vil i denne sammenheng få takke dere som tar ansvar for den faste møtevirksomheten, står i front i foreningslivet på hjemplassen, og tar i mot predikanter i deres hjem.

Ved forrige årsmøte overtok Bjørg Løvås, Flekkerøy, som kasserer for landsstyret. Elisabeth Mangelrød, Kvelde, utfører opptrykk av programmene våre, Jon Mangelrød, Kvelde, og Jakob Trydal, Siljan, har tatt seg av møteopptak/ kopiering/ utsendelse av disse, og Kirsti og Olav Fjære, Moi, har ansvaret for oppsettinga/ korrekturlesning av ”På Hjemveg”. I tillegg redigerer nå Vegard Skipnes, Oslo, hjemme-

sida vår. Tusen hjertelig takk til dere alle! Alt gjøres vederlagsfritt, i ubekvemmelige tidsrom, ofte under korte tidsfrister. Men det er aldri en klage eller misytring! Det er inspirerende å arbeide sammen med dere alle!

På Hjemveg er kommet ut med fire nummer hvert år. Hjertelig takk til dere som skriver faste spalter og takk til dere som leser bladet vårt.

Misjonsarbeidet i Peru blir omhandlet i egen årsmelding.

Toårmelding for Misjonsarbeidet i Peru 2009-2010

av Jon Espeland, Flekkerøy. Misjonskontakt ELM

Årene 09/10 og 10/11 har vært preget av stabile arbeidsforhold i vårt misjonsarbeid i Peru.

Arbeidet i Peru er organisert i en nasjonal peruansk avdeling av ELM (lokalkontor) som heter Unión Misionera. Denne er registrert i det peruanske stiftelsesregisteret, og har et eget styre. Det består av Jon Espeland (president), evangelist Ubaldo Marca (visepresident), Håvar Fjære (styremedlem) og evangelist Miguel Curse (stedlig representant & daglig leder). Det betyr at Miguel Curse er den øverste daglige leder for vårt misjonsarbeid i Peru.

Alle nasjonale ansatte som lønnes av ELM er tilsatt i Unión Misionera og stilles til disposisjon for menighetene i INEL-Perú etter behov. For tiden har ELM 13 personer på lønningslista. Disse er Victoria Gonzales (kontorsekretær/assistent), Miguel Fuentes (regnskapsfører/kontorfullmektig), Miguel Curse (evangelist/daglig leder), Victor Valeriano og Wilfredo Ccoa (radioteknikere), Raúl Paucara (evangelist), Damián Heredia (evangelist), Ubaldo Marca (evangelist), Hugo Castellanos (evangelist), Teresa og Adolfo Barrantes (bestyrerpar Casa Celso), Jacki Curse (assistent Casa Celso) og Karina de Astoquilca (50 % førskolelærer).

Barnehemmet Casa Celso ble formelt innviet 11. april 2009. Anne Margrethe Malerød var ettåring på Casa Celso kalenderåret 2009. Marte Espeland og Lene Heian jobbet som voluntører 1. halvår 2010, og Ida Narvesen har vært ettåring fra sommeren 2010 til sommeren 2011. Landsstyret vil takke alle disse for innsatsen i Peru. Pr. dato er det seks gutter på barnehemmet. I tillegg driver vi to daggrupper for til sammen 16 barn og en førskoleklasse. Disse aktivitetene er knyttet til forsamlingen i bydelen Horacio og er lokalisert til kirken som er i nabobygget til Casa Celso.

***Formålet med
barnehemmet og
barnehagearbeidet
i Horacio er å
vinne de små
barna og deres
familier for Jesus,
samt være et
diakonalt redskap
inn i nærmiljøet og
blant den fattige
del av befolkningen
i Peru.***

For tiden drives arbeidet ut fra tre hovedmenigheter i storbyen Arequipa. Det er "Alto Selva Alegre", Sentrum og "Horacio Zeballos Games". Under disse er det også en del prekeplasser som evangelistene regelmessig besøker med forkynnelse av Guds ord. Raúl Paucara var tidligere radio-tekniker, men er nå tilsatt som evangelist fra januar 2010. Han erstatter Eusebio Alvis som sluttet i 2009. Raúl Paucara arbeider, i tillegg til å preke på de etablerte plassene, med å åpne et nytt arbeid i Arequipa i bydelen Sachaca. I bydelen Huarangál driver vi også et dagsenter med åtte barn.

Det er vår bønn at misjonsarbeidet i Peru må få være til sjelers frelse, og at vi må få gå Herrens ærend mellom folket der ute. Videre er det vår bønn og vårt ønske at vi i fremtiden fortsatt kunne få være med å sende av våre midler og aller helst egne misjonærer til denne arbeidsgren i Guds rike. Takk til alle dere som er med og støtter misjonsarbeidet i Peru i bønn og offer!

***Han sa til dem:
Høsten er stor, men
arbeiderne få. Be
derfor høstens
herre at han vil
drive arbeidere ut
til sin høst!***

Luk. 10:2

Bibelhelg

på Lunden Leirsted, Sokndal,
14. - 16. oktober

Fredag 14. oktober

Kl 18-1900 Frammøte/
innkvartering
Kl 1900 Kveldsmat
Kl 2000 Kveldsmøte
v/ Erik Nordbø.
Luk. 5.1-11

Kl 2300 Ro

Lørdag 15. oktober

Kl 0830 Bønnemøte
Kl 0900 Frokost
Kl 1000 Bibeltime
v/ Lars Fredrik Ellingsen.
Emne: "I korsets lys."
Kl 1130 Bibeltime
v/ Erik Nordbø
2. Kor. 4.1-6.

Kl 1300 Middag

Kl 1630 Kaffi

Kl 1700 Bibeltime
v/ Lars Fredrik Ellingsen.
Emne: "I korsets lys."

Kl 1830 Kveldsmat

Kl 2000 Kveldsmøte
v/ Øyvind Klavenæs.
Offer

Kl 2400 Ro

Søndag 16. oktober

Kl 0830 Bønnemøte

Kl 0900 Frokost

Kl 1030 Bibeltime
v/ Erik Nordbø.
1. Pet. 4.7-14.
Offer

Kl 1230 Middag og avslutning

Talere: Lars Fredrik
Ellingsen, Kodal, Erik
Nordbø, Randaberg,
Øyvind Klavenæs,
Hedrum.

Ledere: Olav Fjære, Moi og
Ragnvald Lende, Nærbø.

Kjøkkenansvarlige: Randi Mangelrød, Stavanger
og Margrethe Egeland, Randaberg.

Priser: Full pensjon: 800,-, Student/Skoleung-
dom: 600,-, 4-15 år: kr. 400,-, Under 4 år: gratis.
Maks familiepris: kr. 2500,-
Middag: kr. 80,-/70,-/60,-,
Frokost/kveldsmat: kr. 40,- /30,- /20.
Leie av sengetøy: kr. 100,-. Oppreid seng: kr. 150,-.
Alle med reiseavstand over 40 mil betaler 1/3 pris!

Informasjon og påmelding:

Kirsti og Olav Fjære, Øvre Stranda 62, 4460 MOI.
Tlf: 936 10 617 / 977 09 254
E-post: olav.fjaere@gmail.com

Påmeldingsfrist: 12. oktober

Ved påmelding, gi beskjed om evt. enkeltrom,
oppreid seng, behov for transport og lignende.

Veibeskrivelse: Kjør E39 til Moi i Lund
kommune. Ta av til Moi sentrum, og følg skiltene
mot Hauge i Dalane (riksveg 1). Følg denne
veien (etterhvert grusvei) til skilting Lunden
Leirsted til høyre. Følg deretter skiltingen.
Avstand fra Moi er 26 km.

Velkommen til samling om Guds ord!

Mer informasjon finner du på www.misjonslaget.no

Sognepresten og pinsevennen

Fortelling av Magnus Kleven

En kveld satt vi og talte sammen, en venn av meg og jeg. Vi satt og talte om de ting som hører Guds rike til. Vi kom inn på hvordan Gud kan bane veien inn i hjerte og samvittighet hos sine barn når vår egen fornuft, våre forutinntatte meninger og vår sykelige prestisje, holder på å stenge veien for gudslivets utfoldelse. Jeg lar min venn fortelle:

En arbeidskamerat av meg som står i pinsemenigheten var i sin tid så partisk at han anså alle annerledes tenkende troende som mindreverdige. Ja, jeg vet ingen som i den grad var så partisk som han. Han var for øvrig en kjekk og skvær kar, og en oppriktig kristen.

Nå hendte det seg at han fikk dårlig syn. Det gikk stadig nedover. Han var hos legen og hos kjente spesialister, men de kunne ikke gjøre noe for ham. Han prøvde også gå bønnens vei - men lite hjalp det.

En natt syntes han å høre en stemme som sa:

***”Reis til sogneprest
Thormodsæter.
Han skal be for deg***

***og salve deg med
olje i mitt navn!”***

Men, dette var jo helt meningsløst å etterkomme. Tenk å reise til en prest i statskirken. Dessuten kjente han heller ikke mannen. Nei, den stemmen kunne ikke være fra Gud. Han slo det hele fra seg noen dager. Men, mens han en dag sto i arbeidet på fabrikken hørte han atter stemmen: ”Reis til sogneprest Thormodsæter. Han skal be for deg!” Da han kom hjem fra arbeidet fortalte han kona si hva Gud hadde minnet ham om, og hun sa:

***”Du må endelig
gjøre hva Herren
har minnet deg om.
I morgen tidlig må
du gjøre deg i
stand og reise.”***

Den natten ble det ikke mye søvn for min venn. Han fikk en hard kamp for å bli enig med Gud; men da morgenen kom sto han reiseklar på stasjonen.

Da han kom fram der sognepresten bodde, måtte han over elva, og på denne tiden av døgnet ville det neppe være noen ferjemann til å sette ham over. Men, det underlige var at da han kom fram til elva lå det en båt ute på vågen, og en mann ropte til ham om han skulle over. Rorkaren fortalte at han ble minnet om å reise ut med båten akkurat da, og skjønte at det måtte være noen som absolutt skulle over elva. Og så satt endelig min venn inne hos sognepresten. Han fortalte hvordan Gud hadde minnet ham om å reise, og hva ærendet gjaldt. Thormodsæter satt lenge og hørte på i undring. Han rystet til å begynne med på hodet og mumlet:

”Dette har jeg som sant er aldri gjort før. Dessuten har jeg ikke olje heller.”

Men mannen svarte bestemt: ”Nå er det ikke spørsmål om hva du har vært borte i før. Nå er det spørsmål om å gjøre Guds vilje. Dessuten har jeg oljeflasken med”. Da kunne ikke sognepresten unnskyldes seg lenger. Han salvet mannen i Herrens navn, og deretter knelte de sammen og ba til Gud. Han fortalte senere i et vitnesbyrd: ”Jeg har aldri opplevd et slikt bønnemøte. Det var som himmelen var åpen og Jesus ganske nær. Og underet skjedde. Da jeg reiste meg fra bønner, var synet fullkomment godt - og jeg har aldri hatt noe bry med det siden.”

Ved avskjeden hadde Thormodsæter takket mannen for at han kom, og at han selv fikk del i en slik velsignelse. Han hadde ofte ønsket å få være med ved en slik handling, men hadde aldri trodd at Gud ville betro ham noe så stort.

Og mannen på sin side reiste hjem med glede. Han hadde vunnet igjen sitt legemlige syn. Men, han hadde også fått noe som muligens var enda større; et åpent blick for den fagre blomsten som så lett visner i verdens kalde isørken - nemlig broderkjærligheten.

Troens frukter

av Petter Skipnes, Askim

Mine brødre! Hva gagnar det om noen sier at han har tro, når han ikke har gjerninger? Kan vel troen frelse ham? Jak. 2:14.

Her stilles spørsmålet: Kan troen frelse når en ikke har gjerninger? Nå vet vi at Rom. 4:6 sier slik priser også David det menneske salig som Gud tilregner rettferdighet uten gjerninger. Og i vers fem står følgende: Den derimot som ikke har gjerninger, men tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, han får sin tro tilregnet som rettferdighet.

Ofte når det tales rett om disse ting nøyer en seg med å si: Troen uten gjerninger bærer allikevel frukt, og fører kanskje til at en ikke må blande nåden og nådens virkninger. Men dermed har en ikke sagt noe om hva som skiller den fruktbare tro fra den ufruktbare. Altså hvorledes kan det ha seg at tro uten gjerning allikevel følges av gjerning?

For å kunne komme til rette med spørsmålet må vi se det i sammenheng med det Jakobs brev har sagt forut. Tolket en Jak. 2:14 ut fra dette ene vers står en i fare for enten å komme på kollisjonskurs med Romerne 4, eller at en ser på Jakobs brev som noe som går utover Romerne 4, nemlig en fornektelse av at hele fyllden av Kristi gjerning gis i og med rettferdiggjørelsen. Derfor skal vi nå se på hva som står i Jakobs brev forut for vers 2.14:

Jak. 1:9-11: Den sanne ros

Den ringe bror skal rose seg av sin høyhet, men den rike av sin ringhet, for han skal forgå som blomsten på gresset. For solen stiger med sin brennende hete, gresset visner, blomsten faller av, og dens skjønnhet blir til intet. Slik skal også den rike visne bort på sine veier. Den ringe bror skal rose seg av sin høyhet! Siden den ringe ikke har noe å rose seg av, må han rose seg av noe han ikke har, av en annens rikdom – Kristi rikdom.

Den rike derimot skal få lov til å rose seg av sin ringhet fordi han vet at alt han har skal forgå som blomsten på marken. Men dessuten kommer det viktigste: *Har ikke Gud utvalgt dem som er fattige i denne verden, til å være rike i troen og arvinger til det rike han har lovt dem som elsker ham?* Jak. 2:5. Slik er det med den fattige i skitne klær, Jak. 2:2. Og den rike kan få del i den samme herlighet dersom Gud får avsløre ham som fattig: at hans rikdom er som et visnende blomsterdekke som skjuler hans fattigdom.

Jak. 1:22-25: Ordets gjørere

Men vær Ordets gjørere, ikke bare dets hørere, ellers vil dere bedra dere selv. For dersom noen er en Ordets hører og ikke dets gjører, da ligner han en mann som ser på sitt naturlige ansikt i et speil – han så på seg selv og gikk bort, og glemte straks hvordan han så ut. Men den som skuer inn i frihetens fullkomne lov, og fortsetter med

det, slik at han ikke blir en glemsom hører, men gjerningens gjør, han skal være salig i sin gjerning. Speilet er bilde på Guds ord. Det er av to slag: lov og evangelium.

Loven viser oss hvem vi er, hvem vi er av naturen, vårt naturlige ansikt. Vi er av naturen ubrukelig til all god gjerning, redningsløst forlatt i alt hva vi gjør. Våre gjerninger kan bare føre oss lenger inn i dommen – øke vår syndebyrde. Men så møtes man av ordene ”gjerningens gjør” og glemmer straks hva loven sier om oss, og en begynner med sine gjerninger. Og da er man straks en glemsom hører og ikke ”ordets gjør”.

Evangeliet derimot viser oss bare hva Jesus har gjort og gjør. Og noen få har blitt så skremt av hva loven har vist dem at de aldri tør slippe Jesus av syne. Og glemmer de det, slik Peter gjorde da han gikk på vannet, synker de ned i det bunnløse fordervelsens hav som loven har vist dem. Det er i virkeligheten slik at hadde de fått velge mellom de frådende bølger og syndens raseri, ville de ha valgt det første. Men Gud gir ikke den fattige synder noe valg: Han må vandre på ”Fordervelsens hav”, skuende på Jesus - ”Frihetens fullkomne lov”. Det er nettopp det Hebr. 12:2 sier: *med blikket festet på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender.* Når vi er seende på opphavsmannen får han fullende sin gjerning i oss.

Å daglig vende sitt blikk bort fra lovens speil for å bli stående foran evangeliets speil er et annet ord for den ”daglige omvendelse”. Herren selv er den som bærer frukt i en kristen. Skal det skje, må lovens

speil ta fra oss alle muligheter slik at vi vedblir å skue inn i frihetens fullkomne lov (evangeliet).

Jak. 2:2-4: Fattiges plass i forsamlingen

Sett nå at det kommer inn i forsamlingen en mann med gullring på fingeren og i praktfulle klær, og at det også kommer inn en fattig mann i skitne klær, og så ser dere på ham i de praktfulle klærne og sier til ham: Sett deg her på en god plass! Men til den fattige: Du kan stå der, eller sett deg her ved fotskammelen min! Gjør dere ikke da forskjell blant dere selv? Er dere ikke da blitt dommere med onde tanker? For en som har sett sine skitne klær i lovens speil, er det utenkelig å ville begynne å sette seg over den fattige. Ja, det er ganske enkelt utenkelig at han skulle ønske den beste plassen så alle får se hvor begredelig det er fatt med ham. Han priser seg lykkelig over å få gjemme seg blant de fattige nede ved fotskammelen.

Jak. 2:12: Konklusjon

Tal slik og handle slik som de som skal dømmes etter frihetens lov. Her har vi konklusjonen; tal og handle alltid slik som en som skal dømmes etter frihetens fullkomne lov. *Alltid!* Glem da ikke å tale om Jak. 2:14 utfra frihetens fullkomne lov. For er du ikke blant dem som trenger til barmhjertighet, da vil dommen bli uten barmhjertighet, vers 13. Og alt vi har skrevet forut har hatt denne ene hensikt å gjøre det umulig for en kristen å søke noe uten dette ene – barmhjertighet, for seg selv og sine medmennesker. En som Gud har satt hjelpeløs under alle andre mennesker, må håpe på Guds barmhjertighet også fra omgivelsene. Hvordan skulle den svake

ha makt til å være ubarmhjertig mot den sterke? På denne måten bevares en kristen for følgende dom: *For dommen skal være uten barmhjertighet mot dem som ikke har vist barmhjertighet.* Jak. 2:13.

Jak. 2:14

Nå kan vi altså se på Jak. 2.14 og det som følger: Og her er det Jakob bruker Abraham som eksempel. Hvordan var det så med Abraham? La oss gå til nettopp Romerne 4 vers 19 og 20: *Uten å bli svak i troen tenkte han på sitt eget legeme, som alt var utlevd – han var jo snart hundre år – og på at Saras morsliv var utdødd. Men på Guds løfte tvilte han ikke i vantro, men han ble sterk i sin tro, idet han gav Gud ære.*

Her ser vi at han så på sitt utlevde legeme og Saras døde morsliv. Det betyr at han ikke glemte sitt naturlige ansikt. Tvunget til å se på det, ble han også tvunget til å gi Gud æren. Men så skjedde det tragiske: Sara fikk ham til å glemme sitt naturlige ansikt og se sin mulighet hos Hagar. Hun fødte barn til trelldom. Og våre muligheter er alltid trelldommens muligheter som føder barn til trelldom – barn som forakter løftet og løftets barn (Isak og Ismael). Ismael var trygg på sin førstefødselsrett og så med forakt på han som kom etter ham og bare hadde løftene å holde seg til. Det er en evig strid mellom dem som ser på Jak. 2:14 som et løfte og dem som er opptatt med gjerninger. Og slik viser også Jes. 54:1-2 oss at det er løftene som gjelder: *Rop med fryd, du ufruktbare, du som ikke fødte! Bryt ut i fryderop og juble, du som ikke var i barnsnød! For den forlatte kvinne har flere barn enn hun som har mann, sier Herren. Utvid plassen for ditt telt, og la dem spenne*

ut teppene til din bolig, hold ikke igjen! Strekk dine snorer langt ut, og gjør dine telt-plugger faste! Det ligger en glede og fryd i Jak. 2:14 som bare den ufruktbare har mulighet til å se. Det er som ufruktbare at vi skal bære frukt. Men da hviler gjerningene på løftenes oppfyllelse – troen mottar de som gaver. Da blir troen fullkommen ved gjerningen. Og like umulig som det var for Sara å føde Isak, var det for Abraham å ofre sønnen. Den som tror noe annet er enten en innbilsk narr eller besatt av Molok.

Troens liv

Jak. 2:14 var en viktig plattform for den katolske kirke i dens angrep på den Lutherske lære om "troen alene". Selv har jeg møtt dette i mange såkalte "lutherske" tolkningsformer som har dette til felles at de aksentuerer troens frukter. Siste gang var det som følgende: "uten troens gjerning blir ingen frelst". Til denne setning vil jeg si ganske kort: Settes det noe ved siden av frelsen så er det ikke frelse lenger. Selv om det man setter til er sann frukt virket av Gud, så tilintetgjøres frelsesbegrepet. På samme måte er det med nåden, blir det satt noe ved siden, er det ikke nåde lenger. Nåden må stå alene – "nåden alene". Og i tillegg vil troen dø, og fruktene med den. Vi skal nedenfor se litt på hvorfor det er slik:

Troen er skapt av Gud: *Dette er Guds gjerning at dere skal tro på ham som han har sendt.* Joh. 6:29. Troen har bare ett feste; på ham. Og kjernen i troen er Kristus (alene). Tal om Kristus alene, og du øker troen. Tal om troen og den forsvinner. Årsaken er at uten kjerne er det ikke tro lenger. Og da er det ikke merkelig at troen forsvinner for våre øyne.

Ikke bare har troen sitt feste i Kristus alene, men den nærer seg kun av "Kristus alene". Sett troens frukter til og den vil dø av sult, og dermed forsvinner også frukten. Fordi troen og det nye livet bare har Kristus alene, kan det ikke synde. Dette er hemmeligheten bak 1. Joh. 3:9. Troen er født av Gud og har bare Gud. At troen er av Gud gjør at troen krever fullkommenhet: *Vær da fullkomne liksom deres Himmelske Far er fullkommen* (Matt 5:48). Når den troende ser på sine gjerninger utfra det fullkomne krav må han si: "Gud forbarme deg over meg!". Selv om gjerningen utvendig synes god, forholder han seg til sitt hjertes syndeforderv (naturlige ansikt) og avviser å spise av det. Ved å sette noe til nåden alene, frelsen alene, Kristus alene, sultes troen ut.

Dommens dag

Er det da ikke gjerningene Kristus tar frem på dommens dag? Jo, men det er fordi han ikke søker sitt eget, men brudens. Først søkte hans hennes synder fordi det var det eneste hun hadde. Han tok hennes skitne kledning på seg, mens hun fikk en guddommelige renhets kledning av ham. Derfor står det i Åpenbaringsboken at hun er kledd i solen, Åp. 12:1. Men samtidig står det i Åp. 19:8: *Det er henne gitt å kle seg i rent og skinnende fint lin. For det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger.* Nå har han endelig brakt hjem en fullkommen ren brud og da taler og søker han kun brudens skjønnhet, og får aldri nok av den – slik han aldri fikk for mye av hennes synder. Liksom brudgommen bare søker bruden, søker bruden bare brudgommen alene. Og det begynner her på jorden!

Den fruktbare tro

Så er da en fruktbar tro en tro som bare nærer seg ved Kristus alene, men som samtidig aldri glemmer hjertes forderv. All sin gjerning må den legge i Herrens hender og be om nåde for. Den taler og handler utfra at den skal dømmes etter frihetens fullkomne lov. Det er dette som er spikret fast i Tit. 2:11-12: *For Guds nåde er åpenbaret til frelse for alle mennesker. Den opptukter oss til å fornekte ugudelighet og verdslige lyster, til å leve sedelig og rettferdig og gudfryktig i denne verden som nå er.* Den samme nåde som åpenbares til frelse opptukter også til å leve gudfryktig. Alt foregår innenfor nådens grenser. Derfor får du ikke en våken kristen til å bevege seg en millimeter utenfor Rom. 4:5. Ved "ordet om korset" ble han frelst, og der lever han! Mot en slik kristen som på denne måten våker, har djevelen bare en eneste mulighet: å få blikket bort fra Kristus alene til Kristi gjerninger i oss. Når formaningen om frukt lyder i Bibelen, er det for at vi skal "forbli i ham (og bære meget frukt) ", men djevelen prøver å få oss til å stoppe ved fruktene, ikke ved Kristus alene.

Troens renselse

Til slutt vil vi vise hvordan Luther var i stand til å holde denne saken klar, og å rense sin tro: "Jeg kan aldri få troen ren og saken klar uten at jeg ser meg selv uten noe nådens verk i sjelen; uten omvendelse og helliggjørelse, uten anger og tro, og har all min trøst i Kristus alene, at han har gjort, og fortsatt gjør alt for meg".

Livets vei

av Kristian Løvås, Flekkerøy, 2010

Jesus har sagt: Det er Jeg som er veien,
den vei som fører til himmelens land.
Han er Ordet som peker på leien,
men Han formaner oss alle mann.

Se! eller Hør! hva Han sier,
la det få rom i hjertet ditt!
Han vil vi skal følge de rette stier,
de Han har vist oss i Ordet sitt!

I tidens fylde Han kom til vår jord,
Han skulle for synden bøde.
Den synd som for oss ble altfor stor,
Han måtte på korset bløde.

Jeg vil se blodet, og gå dere forbi,
det har Gud i fordumstid sagt.
Husk! Ordet gjelder til evig tid!
Guds Ord står alltid ved makt.

Da Jesus forlot sine venner på jord,
Han lovet å komme igjen.
Når stedet er ferdig – slik lyder Hans Ord:
Da vil Jeg ta dere hjem.

Mange tegn, har Han sagt, som skal skje,
før Han kommer og henter sin brud.
De tegn er mange som vi kan se.
Jeg kommer snart! Det er Ordet fra Gud!

***Kom til din Frelser, oppsett det ei!
Her i sitt ord Han viser deg vei.
Kjærlig og nådig innbyr Han deg.
Kaller og sier: Kom!***

Sangboken nr. 201

Åtti år siden underet med englene på murene

Kirkehistorie av Jan Oskar Butterud, Kvelde

Det er noen skjelvende og bedende misjonærer bak en bymur i Kina.

De er redde for en bande som nærmer seg. Det er snakk om røvere som kidnapper, dreper og raner. Misjonærene prøvde å flykte, men alle veier var stengt. Nå har de bare Gud å stole på. De synger og de ber; dette gir en himmelsk fred. Men snart kommer banden til deres by. Så begynner det: Kuler treffer bymuren, de hører knitring fra mitraljøser, eksplosjoner og dundring. Det hele utvikler seg til å til å bli et inferno. I neste minutt kan de være i evigheten; det vet de, der de ligger på kne og overgir sitt liv til Gud.

På samme tid våkner en gammel dame i Ålesund av et fælt syn. En flokk menn med gevær truer noen misjonærer. De skarpladde skal til å plaffe dem ned. Da står den gamle damen opp fra sin seng og ber til Gud for dem som er i fare. Mens hun ber, ser hun i det samme syn at mennene flykter. Noe har skremt dem...

Da stilner skytingen utenfor bymuren. De hører bare sitt egen hjerte hamre... Hvorfor har de sluttet å skyte? Har de trengt seg gjennom muren og inntatt byen?

De er så spent at de tør nesten ikke å puste. De får høre at røverne har flyktet.

Dagen etter vil to av misjonærene se til de kristne utenfor muren. Der får de høre at drapsmennene har flyktet... men fra hva? Byen hadde ingen soldater, røverne kunne gjøre hva de ville med byen, også snudde de! Hvorfor? De var blitt skremt av en hær væpnede soldater som sto på bymuren. Alt så banden hadde sett soldater på murene, soldater som ikke fantes i byen, soldater med "side, gule klær" og deres "ansikt var hvite som porselen." På muren "stod høye, lyse skikkelser tett i tett." Da forsto misjonærene at det var engler på muren. Og det akkurat da misjonærene overgav seg i Guds hender, og den gamle dama bøyde kne på vestlandet.

De skjelvende Guds barn så ikke englene da de lå på kne. Sånn er det med engler, de er ofte usynlige hjelpere.

Kilder:

Erling Ruud: *Engler i vår verden*. Lunde Forlag 1982

Asbjør Aavik: *Roser i regn*. Lunde Forlag. 1977

Trygve Bjerkreim Red: *Engler på murene*. Gry Forlag. 1989

Oscar Handeland: *Det norske lutherske kinamisjonsforbund gjennom 50 år*. Forbundets forlag.

Sang gjennom tidene...

av Inger Lise Mangelrød, Kvelde

"Hver mann skal kristen være i kongens velde", lyder Frostatings-loven fra tidlig middelalder i Norge. Disse ordene betegner forholdet mellom folket og kristendommen i mange hundre år. Reformasjonen på 1500-tallet brakte ikke noe nytt inn i så måte: Nordmenn skulle være kristne, og som kristne skulle de være lutheranere.

1800-tallet i Norge var et århundre i forandringens og utviklingens tegn. Politisk ble vi værende i union med Sverige fra 1814 til 1905. Nye befolkningsgrupper ville opp og fram, og vi får Venstre-rørsla som taler bøndernes og småkårsfolkets sak på Tinget mot et mektig embetsverk. Økonomisk går utviklingen fra å være et samfunn av bønder som dyrker jorda til egen livnæring tidlig på 1800-tallet, til et modernisert jordbruk som produserer for markedsføring mot slutten av århundret. Industrialiseringen skyter fart, og vi får en arbeiderklasse der sosial nød er et kjennetegn i grell kontrast til fabrikkieernes økende velstand. Åndelig og kulturelt nådde strømninger fra Europa våre kyster, og førte til at vi fra 1870-80 årene får det som er blitt kalt "det moderne gjennombrudd" i historien: *Det syntes å åpne seg en dyp kløft mellom kristendom og moderne åndsliv.* Dikterhøvdingen Bjørnson sa kristendommen farvel med brask og bram. Han fastslo at den var "over ævne", og ble en sterk talsmann for det moderne

i vitenskap og kultur. Han, som mange andre, fant en ny nøkkel til forståelse av tilværelsen i darwinismen, og bekjente seg til en tro på utvikling og fremskritt for menneskeheten. Med forferdelse så kirkens menn at det trakk opp til en storm de aldri hadde sett maken til før. Vantroen vant stadig nye skanser i folkelivet.

Men nettopp i denne forandrede situasjonen oppstår det store vekkelser. På 1850-tallet hadde professor Gisle Johnson talt til vekkelse for studentene i hovedstaden, og preget en generasjon prester rundt om i landet med sin vektlegging av sann omvendelse og helhjertet liv med Gud. Det var en sterk appell til *viljen* i denne forkynnelsen, og den fløt harmonisk sammen med den åndelige impuls fra haugianismen i så måte.

Tonen som ble slått an av forkynnere som var påvirket av Rosenius var annerledes. Der lød det: "Kom som du er. Forsoningen er fullbrakt, vår gjeld betalt og synden sonet. Det er for Jesu skyld alene du får være et Guds barn." Carl Fredrik Wisløff advarer imidlertid i sin "Norsk kirkes-historie" mot å gjøre for mye ut av forskjellen mellom de to retningene. Det dreier seg, - når alt kommer til alt - mer om forskjell i betoning enn om reelle motsetninger, og mange - både prester og lekfolk - ble påvirket av Rosenius' tanker uten å føle dette som noe betenkelig nytt. Innen haugianismen var en vending i evangelisk retning begynt ved Anders Nielsen Haaves innsats ca 1840. Og vi ser hvor evangelisk

Berthe Canutte Aarflot (d.1859) kunne synge om forsoningen: *Du gikk for meg en blodig sti, og jeg som skyldig var slapp fri.* Per Nordsletten var en av dem som kunne forene haugiansk botsalvor med rosenianske, frigjørende toner. *Jeg kjenner et navn* synger Nordsletten (Sangboken nr 442). Og videre:

*Når djevelen sier: Du er ikke så
at nåden i Kristus deg tilhøre må,
Da roper det navnet: Men slik er dog jeg,
at jeg tar imot selv en synder som deg.*

Men om en altså ikke må dramatisere forholdet mellom de to retninger, følte mange i den eldre forkynnertradisjonen rosenianismen som noe nytt og farlig. Det fikk mange føle, blant dem lekpredikanten Jakob Traasdahl. Han vokste opp i et haugiansk miljø, men ble ført til evangelisk frigjøring ved å lese Rosenius. Som ny predikant i Kristiansund vitnet han med ild og glød om forsoningens evangelium: "Kom som du er! " Men da folk begynte å ta ham på ordet, og vitnet om at de hadde fått fred med Gud uten å ha gått bøyet under loven i lange tider, da ble de gamle leserne forferdet, - og stengte bedehuset for han! Fra enkelte hold ble det nemlig hevdet i negativ forstand at Rosenius sto for en "ny-evangelisme" innen forkynnelsen. Dette er et ord som blir brukt i noe forskjellig betydning. Her i landet er ordet brukt om en ekstrem retning som forkynte "verdensrettferdiggjørelse". Med det menes at Gud hadde tilgitt alle mennesker deres synder i den stund Jesus døde. Alles synder er tilgitt, det gjenstår bare at en åpner øynene og tar det til seg. Wisløff skriver at denne retningen ikke skjeller mellom forsoning og rettferdiggjørelse. Det bibelske rette er at forsoningen er fullbrakt; Jesus har båret

straffen for alle våre synder. Men *rettferdiggjørelsen* skjer her og nå, når synderen kommer til troen; da får han barnekår hos Gud. Ny-evangelismen blander disse ting sammen. Denne retningens forkynnere kunne ikke finne sterke nok uttrykk for hvor fri nåden er. I denne meningen er ikke Rosenius ny-evangelist.

Sangen lød sterk og rik i vekkelsestidene mot slutten av 1800-tallet. Mange av C.O.Rosenius' og Lina Sandell sine sanger ble oversatt til norsk, og i selve vekkingen ble det født nye sanger.

*På nåden i Guds hjerte som Jesus frem
har brakt
ved korsets død og smerte, som Han for
oss har smakt,
Jeg nå alene bygger min tro og sjelefred.
I alt han der meg trygger, den onde til
fortred.*

Rosenius, nr. 283 i Sangboken.

Lina Sandell har nesten førti sanger oversatt i Sangboken. Forsoninga er vunnen i Jesu Kristi blod, nr. 251, er en hel tonesatt preken over et frigjørende evangelium!

Som nevnt var angrepene på kristendommen mange og sterke på slutten av 1800-tallet, og tiden sto på mange måter i vantroens tegn. Allikevel hevder Handeland at skriftlige og muntlige kilder peker i retning av *at det aldri har vore ei tid i landet då so mange vart førde til medvite, personleg kristenliv som i dei store vekkjingane omkring århundreskiftet.*

Det gjorde Gud!

Kilde: Norsk kirkehistorie, bind 3. Carl Fredrik Wisløff, Oslo, 1971.

Salomos Høysang

Olaf Klavenæs, Sandefjord, tar for seg deler av Salomos Høysang.

Følg med i Bibelen og les deg glad!

Høys 2:15: Fang revene for oss, de små revene som ødelegger vingårdene! Våre vingårder står jo i blomst.

Det er vekkelsestid i landet, og når det er slik så er det viktig å være klar over én ting; reven.

Joh. 10:10:

**Tyven kommer
bare for å stjele og
myrde og ødelegge.
Jeg er kommet for
at de skal ha liv
og ha overflod.**

Reven: Klagesangene 5:18: for Sions berg ligger øde, rever løper omkring på det.

Reven er virksom, den kommer i én hensikt: å ødelegge. Jesus kaller Herodes en rev. Luk. 13:31-32: *I samme stund kom noen fariseere til ham og sa: Ta av sted og dra bort herfra, for Herodes vil drepe deg! Han sa til dem: Gå og si til den reven: Se, jeg driver ut onde ånder og helbreder syke i dag og i morgen, og den tredje dagen blir jeg ferdig.*

Så lenge det er vinter, er partisinn og svermere i ro, men så fort det begynner å bli liv, våkner også de små rever.

Esek. 13:1-4:

**Og Herrens ord
kom til meg,
og det lød så:
Menneskesønn!
Profetér mot Israels
profeter, som gir
seg av med å spå,
og si til dem som
spår etter sitt eget
hjerte: Hør Herrens
ord! Så sier
Herren Herren:
Ve over de dårlige
profeter, som følger
sin egen ånd og**

syner som de ikke har sett! Som rever blant ruiner er dine profeter, Israel!

Rever blant ruiner, det er disse som skal fanges. De ødelegger og vi kan lese om Samson hvordan han brukte rever. Dom. 15:4-5:

**Så gikk Samson
av sted og fanget
tre hundre rever og
fikk tak i fakler.
Han bandt revene
sammen etter
halene, to og to,
og festet en fakkel
mellom hvert
halepar.**

Så tente han på faklene og slapp revene inn på filistrenes åkrer. Han brente opp både kornbånd og uskåret korn, likeså vingårder og oljehager. Dette var effektivt. Å slite og å herske er revens motiv.

1 Kor. 1:11-13: *For av Kloes folk er det blitt meg fortalt om dere, mine brødre, at det er*

stridigheter blant dere. Jeg sikter til dette at hver av dere sier: Jeg holder meg til Paulus, jeg til Apollos, jeg til Kefas, jeg til Kristus. Er Kristus blitt delt? Var det kanskje Paulus som ble korsfestet for dere? Eller var det til Paulus' navn dere ble døpt?

Det er rever som skal fanges. Reven sniker seg inn i våre hjerter og får oss til å tro at det er «jeg» som Gud må bruke. Men det er ego! F. W. Krummacker: *Jeg trodde en tid at jeg var uunværlig i Guds rike, men så fikk jeg se at det var nåde hvis Han kunne bruke meg!*

Selv blant disiplene snek reven seg inn. Det kom en tanke opp i dem, om hvem av dem som var størst. Luk. 22:24. Selvhevdelse er reven!

Det er arbeidstid i Guds rike.

*Arbeid før natten kommer! Da er ei lenger tid.
irk i den årle morgen og bruk all din flid!
Arbeid når middagssolen opplyser klart
din sti!
Snart kommer mulm og mørke, da er alt forbi.*

*Arbeid før natten kommer, bruk rett din nådetid!
Når du har endt din vandring, er og endt din strid.
Hist i Gud lyse himmel hvor gleden evig er,
venter en salig hvile Jesu stridsmenn her.*

Gml. Sangboken nr. 590

**Fang revene for oss, de små revene som ødelegger
vingårdene! Våre vingårder står jo i blomst.**

Høys. 2:15.

**Det er de små syndene som fullfører dødens verk i oss;
og de marsjerer ikke etter pauker og trompeter:
de sniker seg inn.**

Henry Ward Beecher.

**Synden vil fange deg i sitt nett,
djevelens list bedrar deg så lett.
Døden vil komme, Er du beredt?
Ennå det lyder: Kom!**

George F. Root.

Ved Korsets fot